

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ἐδδομον κι' εἰκοστὸν μετροῦντες χρόνον
ἐδρεῦομεν ὅτ' ἡ γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Καινούργιος χρόνος ἔνδεκα καὶ χίλια κι' ἐνιακόσα,
δλο γιὰ τὴν Ἀνόρθωσι θά περνοδιν' ἡ γλῶσσα.

Δεκαπέντε Ὀκτωβρίου,
Ἰναρξίς Βουλευτηρίου.

Χίλια κι' ὀγδόντα δύο κι' ἱκατό,
καὶ πάλιν ὅτ' ὀπλοίσθρον πατῶ.

Κἄ' ἄλλη σφαγὴ
σ' αἱμάτων γῆ.

Τὸν ἔσφαξαν τῶν Γρεβενῶν τὸν ἄφοβο Δεσπότη,
τὸν ἔσφαξαν τὸν ἄξιο τοῦ γένους στρατιώτη.
Θρήνησε, σκλάβα, θρήνησε κι' ἄλλη μεγάλη μίτρα,
ποῦ τὴν αἱματοκύλισαν τῆς ἑλευθερίας τὰ φύτρα.

Τυλίξου πάλι, δύστυχη, μὲ μάτια βουρκωμένα
σὲ ράσα ματωμένα.

Βλέπεις τὴν ἀτιμὴ σφαγὴ, κι' ἐκδίκησίς σου μόνη
μένουν καμπόσα δάκρυα καὶ βογγητὰ καὶ πόνοι,
καὶ τόχεις γιὰ παρηγοριὰ ὅτ' ἡ μαύρη τὴν ὀρφάνεια
νὰ πλέκῃς μὲ τάγκάθια σου μαρτυρικά στεφάνια.

Κι' ἂν ἓνας εἶναι σήμερα μ' ἄλλων καιρῶν αἰσθήματα,
ποῦ νὰ πονῇ τοὺς μάρτυρας, τῶν ἰδεῶν τὰ θύματα,
ἐκεῖνος ἂς τρανολαλῇ ὅτ' αἱ δάκρυα πνιγμένοις
κατὰρα σ' ὅσους ἔκαναν νὰ σφάζεται τὸ γένος.

Κάθ' ὁδὸς ἐκ τοῦ Φαλήρου
πατριώτου διαπύρου.

Φ. — Βρὶ Περικλῆ κηπῆνα,
ἑγὼ ἴδ' ὅτ' ἔστιν Ἀθῆνα
γιὰ νὰ γιλάσω πάλι
μὲ τῶν Ρωμῶν τὸ χάλι.

Σὲ βλέπω σὺν καὶ πρῶτα
ἐμπρός μου κεινητότα.
Τί κάνεις ἀδελφε μου;
Π. — Δὲν ἀκουσεὶ πολέμου
βροντῶδεις κερανοῦς
μῆσα σ' Ὀκεανούς;

Ποῦ τῶστρος βαριά;
δὲν ἀκουσεὶ πολέμου
ἐκεῖ ὅτ' ἡ Μπαρμπάρια
καὶ κίνησιν ὅτ' οὗς Αἰμούς;

Δὲν ἔτυχε ν' ἀκούσῃ
συρράξεις καὶ συγκρούσεις;
Δὲν εἶδες ν' ἀνταυγάξῃ
πυρὰ πολυμικρὰ
ὅτ' ἡ Δέρνα, ὅτ' ἡ Βεγγάζη,
ὅτ' ἡ Κυρηναική;

